

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Canticum Jonæ. Clamui de tribulatione mea. ex Ion. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

CANTICVM

IONAE Prophetæ.

Cap. 2.

Clamaui de tribulatione mea ad Dominum, & exaudiuit me: de ventiferi clamaui, & exaudisti vocem meam.

Et proiecisti me in profundum in conuergites tui, & fluctus tui super me transierunt.

ARCA

M
A R G V M E N T V M.

Sospes è ventre ceti Propheta IONAS; PRO-
VIDENTIÆ DEI EFFICACI hoc Anathe-
ma ex voto dedicat consecratque.

TE prece conceptâ supplex in vota vo-
cavi,
Alme Pater : quamvis iam mersus
funere, quamvis

Iam pallente forem tumultatus piscis in aluos,

Hoc tamen è barathro voces ad sidera misi,

Perrupitque mei calum fiducia voti.

Nimirum mihi visa fuit crescente periculo

Crescere spes pariter : nec enim retinentior ira

Mortales audire negas sua crimina fassos.

Iusta quidem, fateor, Pater est tibi causa
rebelle

Cur caput hoc perdas. Merui quodcumque
reposcis

Supplicium, patiarque libens. His ibo procellis

Obuius, excipiamque hos toto corpore fluctus,

Has maris ultrices (quò tu me proijcis) undas.

Nec satis Oceani me totius alta vorago

Expiet, infusique reis cervicibus omnes

Quotquot ab extremis regionibus orbis in aquor

Exonerant pronis sese decursibus amnes.

E

Es

Et ego dixi: Abiectus sum à conspectu
oculorum tuorum: verumtamen rursus vi-
debo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aquæ vsque ad ani-
mam: abyssus vallauit me, pelagus operuit
caput meum.

Ad extrema montium descendi: terræ ve-
stes concluderunt me in æternum: & suble-
uabis de corruptione vitam meam, Domine
Deus meus.

Cùm angustiaretur in me anima mea, Do-
mine recordatus sum: vt veniat ad te oratio
mea, ad templum sanctum tuum.

Et quisquam tot opertus aquis emergere speret?
Speravi tamen: & Duce te, Pater alme, futurum
Sum ratus, ut Solymas sistam me rursus ad aras.
Suffigamque redux sacro donaria posti.

* Heic anathema tuo ponetur *N*avis honori
Aurea, quam fluctu suspendent cœrula cano:
Stabit & eductis in puppi sortibus urna,
Quæ prædamnatum caput hoc adiudicet undis.
Addam (si tamen ars effingere nôrit in auro)
Quos adij casus: transtris ut in æquor ab altis
Sum præceps datus; in summis ut pendulus hæsi
Vorticibus, donec iam deficiente lacerto
Me decimus depressit ad imas fluctus arenas.
Parte aliâ abruptæ prætexent littora rupes,
Et velut opposito prohibebunt vectæ, potiri
Margine terrarum. Sed enim se tollet ab alto
Imperys, Deus, acta tuis regina profundi
Bellua, deprensam quæ me absorbebit hiatu
Oris, inexpletamque vorax demittet in aluum.
Quas non inde preces, quæ non suspiria, quæ non
Vota miser fudi? Damnaſti tu quoque votis.
Namque Palestina pistrinxit ad nauis arene,
Et stitit in patrio post tres me littore soles,
Post totidem salso ductas sub gurgite noctes.
Hæc ego pro foribus Solymæi singula templi
Venturis ponam spectanda nepotibus. Olim
Forsitan occiduis huc se feret hospes ab oris,
Qui relegens oculis mea fata sagacibus: Iste,
Dicet, erat Christi tumulo surgentis imago.

E 2

At

* Tam graphicè Prophetæ casus suos descripsit, ut tabellâ expressisse videatur. Quamquã nec pugnat cum Hebræorum legibus, Ionam sospitem obtulisse Anathema, exemplo Davidis appendentis ante Arcam Dei arma Goliati; & Iudithæ, vasa bellica Holofernis; & plurium aliorum, ut Azotiorum, lib. 1. Regum.

Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolabo tibi
quaecumque voui, reddam pro salute Do-
mino.

*At vos, inuisum genus, hinc procul este
profani:*

*Nil mihi vobiscum est. Superos sit fallere
vestrum:*

*Vota sub ancipites vestrum sit fundere casus,
Nec prestare tamen depulsis illa periclis.*

Non ego sic doctus. Stabit sua semper apud me

Gratia Calitibus. Semper me ferre iuuabit

Acceptam Domino cantu, fidibusque, salutem:

Immemorem voti ventura nec arguet etas.

